

впевнена, що адвокат не оприлюднює довірену йому інформацію, а будь-яке недотримання принципу професійної таємниці має бути належним чином покарано.

Список використаної літератури:

1. Гончаренко С. Професійні права адвоката: Європейський стандарт. Адвокат. 2002. № 6 (33). С. 19-22.
2. Рекомендації Комітету міністрів Ради Європи, прийняті на 72-й зустрічі заступників міністрів 25 жовтня 2000 року. Адвокат. 2001. №1-2. С. 30.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
4. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 року № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-ВР>.
5. Зубарев В. Про дотримання гарантій адвоката-захисника (Узагальнення Комісії із захисту прав та законних інтересів членів САУ). Адвокат. 2002 № 6. С.45-48.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Билиця Ігор Олегович**

Іванова А.І.

*студентка 2-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ДО ПИТАННЯ ПОРУШЕННЯ ПРАВ АДВОКАТІВ

Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» передбачає значний перелік гарантій, що спрямовані на забезпечення належного рівня діяльності адвоката. Незважаючи на це, достатньо поширеними є випадки порушення прав адвокатів. Відповідно до матеріалів досліджень, щодня органи адвокатського самоврядування звертаються до уповноважених правоохоронних органів з заявами про порушення прав адвокатів. На жаль, ніяких позитивних змін не відбувається.

Розглядаючи порушення проти адвокатів, не можна оминати такі злочини як вбивства та посягання на життя адвокатів, кримінальне переслідування, фізична розправа, погрози, знищення майна, незаконні обшуки, проведення правоохоронними органами негласних слідчих дій проти адвокатів і, звичайно, втручання в їх правову позицію. Так, за період

з 2013 року (дата початку функціонування Єдиного реєстру досудових розслідувань) проти адвокатів вчинялися такі злочини:

- за статтею 397 КК (втручання в діяльність захисника чи представника) – 876, тобто 75% від загальної кількості злочинів;

- за статтею 398 КК (погроза або насильство щодо захисника чи представника) – 247, 21%;

- за статтею 399 КК (умисне знищення або пошкодження майна захисника чи представника) – 31, 3%;

- за статтею 400 КК (Посягання на життя захисника чи представника особи у зв'язку з діяльністю, пов'язаною з наданням правової допомоги) – 8, менше 1%.

На нашу думку, така ситуація є недопустимою в правовій, соціальній, демократичній державі, а тому потребує негайного вирішення, наприклад, завдяки дослідження міжнародного досвіду захисту прав адвокатів та внесення змін до чинного законодавства..

Стандарти Ради Європи та практика іноземних держав базується на національному рівні захисту прав адвокатів та гарантій адвокатської діяльності. Будь-яка правова та демократична країна визнає права людини найвищою цінністю, при цьому адвокатура стоїть на сторожі цих прав [2]. Забезпечення гарантій адвокатської діяльності означає недоторканість адвокатської таємниці, наявність спеціального порядку кримінального провадження, якщо його учасником є особа зі статусом адвоката. Але, як можна побачити на практиці нашої країни, не все так як в теорії. В теорії, керуючись цими правилами, будь-яка особа зі статусом адвоката має можливість діяти вільно, чесно і безстрашно, тільки на користь інтересів клієнта і без будь-якого втручання чи тиску з боку органів влади. На практиці все інакше. В 2019 році вже зафіксовано 11 випадків порушення прав адвокатів: обшуки, підпали, вбивства, погрози [3].

У якості висновків варто відзначити, що державні органи повинні прагнути забезпечити адвокатам: по-перше, можливість здійснювати свою професійну діяльність без залякування, перешкод; по-друге, вільно пересуватися і вести справи з клієнтом у своїй країні та закордоном. Якщо безпека адвокатів знаходиться під загрозою, вони мають бути адекватно захищені владою.

Список використаної літератури:

1. Нова доба порушень прав адвокатів в Україні [Електронний ресурс] // журнал Адвокат. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://iadvocate.com.ua/nova-doba-porushen-prav-advokativ-v-ukrayini/>.

2. ЗВІТ ПРО ПОРУШЕННЯ ПРАВ АДВОКАТІВ ТА ГАРАНТІЙ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ [Електронний ресурс] // Національна Асоціація Адвокатів України. – 2018. – Режим доступу до

ресурсу: <https://unba.org.ua/news/3498-naau-publikue-zvit-pro-porushennya-prav-advokativ-ta-garantij-advokats-koi-diyal-nosti-v-ukraini.html>.

3. Порухення прав адвокатів треба унеможливити законом [Електронний ресурс] // Рада Адвокатів Київської області. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://radako.com.ua/news/porushennya-prav-advokativ-treba-unemozhliviti-zakonom-pres-konferenciya-naau>.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Деменчук Марина Олександрівна**

Іванова А.В.

*студентка 2-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

МЕДІАЦІЯ ЯК СПОСІБ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТУ ТА НАПРЯМ У ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

На даний час проблематика вирішення конфліктів гостро виражена в судовому процесі. Люди звикли звертатися до суду, але нині розпочинається нова ера вирішення конфліктів – медіація. Це вид альтернативного регулювання конфлікту, до якого залучається третя, нейтральна сторона – медіатор. Він повинен допомогти аналізувати ситуацію і дійти до спільного вирішення справи.

Якщо починати говорити про медіацію, то треба звернутися до методу ретроперспективи. Вирішення проблем за участю посередників почалося ще з давніх часів. Давня Греція була одною з перших, хто застосував таку практику. Медіатори мали особливе відношення і були на одному рівні з вождями. Але саме сучасний розвиток медіації почався у другій половині ХХ ст у США, Австрії та Великобританії. Нині практика медіаторів розвивається по всьому світі: застосовуються правові акти, запроваджуються інститут медіації та використовують правове вирішення проблем за участі медіатора.

За останнє десятиріччя медіація вийшла на новий етап розвитку. Це підтверджено створенням організацій, які здійснюють поширення медіації, як вирішення конфліктів шляхом загальної згоди обох учасників спору.

Крім того, створення при Національній асоціації адвокатів України Комітету з питань медіації говорить про прояв і інтерес адвокатів до цього питання. Це дасть можливість адвокатам опанувати нові професійні звички по регулюванні спорів шляхом застосування медіації.